

S p e r r e f r i s t
onsdag 5. juli 1972 kl. 1530.

TRYGVE BRATTELI

Hilsningstale til åpningen av Norges Bondelags
årsmøte i Stryn onsdag 5. juli.

(Manuskript)

Jeg takker for at jeg er bedt om å være til stede ved åpningen av dette landsmøtet. Jeg bringer det en hilsen fra regjeringen. Særlig hilser jeg fra landbruksminister Treholt, som på grunn av det nordiske landbruksministermøte på Island ikke har anledning til å være til stede her i dag.

Dagens situasjon i det norske samfunnet er ikke helt som vi oftest er vant til den. Sterke brytninger og dyptgående forandringer setter sitt preg på hele verden i vår tid. Det gjelder forholdene i nasjonene og mellom nasjonene. Sterke virkninger av dette strømmer også innover vårt eget land og brytningene merkes i nesten alle våre tilvante leveforhold.

En slik tid stiller uvanlig sterke krav til alle, - til det enkelte menneske og til myndighetene, til de politiske partier og styremakter, til de store gruppeorganisasjoner. Det gjelder å unngå farer og samtidig nytte muligheter, det gjelder

gjennom forandringene å forme en bedre og tryggere framtid.

Det er delte meninger om hvordan vårt land best skal ordne seg til den integrasjon og de nye, forpliktende samarbeidsformer som nå stadig sterker seg, setter sitt preg på vår gamle verdensdel - Vest-Europa.

Etter langvarig forarbeide og detaljerte forhandlinger har som kjent Regjeringen kommet til at vårt lands framtidige interesser er best tjent med at Norge tar et medlemskap i et utvidet Europeisk fellesskap. Jeg skal ikke her i en hilsmningstale prosedere den sak. Men tiden krever åpen tale, og jeg er interessert i at det er klarhet om at Regjeringens råd til det norske folk er å si ja til medlemskap ved folkeavstemningen den 25. september.

Av nærliggende grunner kom forhandlingene om jordbruk og fiskeri til å ta meget tid under disse forhandlinger. Norge har her særlige problemer knyttet til landets geografiske plassering, sitt klima og sitt bosettingsmønster. Som det kom til uttrykk i resultatet, lyktes det å vinne bred forståelse for disse særlige forhold, og at disse varig vil forme livsvilkår og næringsproblemer i vårt land. Regjeringen mener at det er funnet forsvarlige og akseptable løsninger på disse problemer. Denne vurdering har bred støtte i det parti den har gått ut fra, og av et stort flertall i Stortinget.

Uten hensyn til hvordan vi ordner vårt forhold til et utvidet europeisk fellesskap, står vi imidlertid foran en framtid som vil kreve et

stadig bredere samarbeide mellom næringsorganisasjoner og yrkesorganisasjoner på den ene side, og landets politiske ledelse på den andre siden. Det gjelder ikke minst mellom landets regjering og landbruksorganisasjonene. Mer enn før vil det trenge kontakt og samarbeide om praktiske tiltak for å fremme sentrale økonomiske og sosiale målsettinger i norsk jordbrukspolitik.

Tallet på jordbrukere har gått sterkt ned den siste menneskealder. Denne utvikling er ikke slutt. Det blir færre utøvere i yrket. Men produksjonen har økt og de enkelte har langt bedre utkomm enn i tidligere tider. Likevel skapes det en forståelig usikkerhetsfølelse i et yrke som undergår så store og hurtige forandringer.

Jeg er overbevist om at et moderne jordbruk vil ha en sentral plass også i framtidens Norge. Det gjelder å trygge det innenfor de endrede holdpunkter som skapes av forandringene i nasjonenes og menneskenes livsvilkår. Regjeringen er til hver tid rede til et samarbeid om de oppgaver denne utvikling stiller på dagsordenen.